

ДЕЛИЋИ СВЕТЛОСТИ

Од јасноће
ни прах
дотад
остао већ није
И сви
удисали смо
и корачали
и грлили се
као опрез иза стакла
жубор зазора
пуке натукнице

СРЕДОКРАЋА

Гласови танки рески
опсене и помаме
Лупешке очи
гложења и механе
гложења и подвизи
Кунем ти се тако је почело

Све остало касније
Праскозорја
И ренегати у штенарама
И куршуми по зидовима
Коридори и господари спискова
и сви фрасови касније
Опсене и помаме
шаке бременитих наполичарки
што разгрђу ничију летину
И дах

плитак
раздражених атентатора
поклопљених урнисаним небом
Сто пута по сто пута урнисаним небом

Окасниели самопрегор   најзад
Мраз
по ласерским нишанима
И гримиз који гасне
И свуд под њим црно
А одозго звезде

НА ВИСОРАВНИ МАМУРНИХ БАСТИОНА

Титраји магле на цичи зими
Усавршавање карактера
И Анине зенице
Попут птица тешких костију
Гледају равно у очи
Гледају

Ти ниси нормалан говори
                  понавља
док глас јој се распада
                  док ја држим
                  се за цигарету
                  пиљим
                  и чини ми се
                  да дишем

Окоснице су даље махиналне
Тема стаклених пејзажа
тима је исцрпљена:
заклетве су заклетве
а ствари које не постоје
су ствари које не постоје

СТРУНЕ

У списима твојим
обневиделост и пометња
Напољу на згариштима
капије све двапут замандаљене

Нико те неће убедити у супротно
за сад само лези у мрак
биће времена за срачунате покрете

IATROGENIA

Као банкомат смрзнут под будним оком камере
Као немани што дрхте
Као откопани шмајсер
Као крекетање костура у киселом клобуку

Бофл као
ил' недопијени чај

Као да има везе
Као да је остао неко
и да те чека
Као да дронови
не би спржили му скровиште
Као да поља доле припростим
ракама посејана нису

И кађуни као да не
цветају не пупи јаглика
Као да лице исхобловано ти није
слабом
наоко само
светлошћу нажутум

што добацује из даљина
Као да не жубориш свеједно, Весна
Као да ме не гуши
Као да још име ти постоји
или има везе

И нероткиње
и умоболни ноћу
као да те
саветују
да се чуваш
да се добро чуваш

И као да нема те
спевове док
кујеш голуждраве ковчеге
пребрајаш

натуцајући шиштање борова

Као да не месечариш
не бауљаш преко пустахија
мумлањем пренеражавајући утваре
улубљујући обзорја
Забрављајући слог по слог заклетве

Као да било је везе
у свету одјека и јеке
у торњу изнад града
застрог протоколима
опточеног биповима
сапетог у
растрзаних конекција
жилама

И после свега као да мртви су живи и живи мртви
као да може тако

Без консеквенци
Као да консеквенце такође
не вену с јагликом и
сред каћуна не сатруну
Флекави профили као да
не вребају шурикенима
У ноћи јаких мириса

у ноћи тупих додира
И као да сад живи нисмо мртви
И тишина

да није химна
палијативна
Као да отворене преломе
преиначити било је могуће
у раздрагане саботаже
и предупредити

Као да напокон
вредело је
требити чистунце
наступити као разрока цвећка и
не одступити

Рискантних као да остало је речи
за распоређивачима правде
И јаглика као да не сатруне
у јеремичак
А све то време
друго нисмо
до божанстава у настанку

СПИРАЊЕ

Није то мисао кажеш
ни идеја
камоли реч
нема те али кажеш
што баца сенку
одозго
из црног

Ту и тамо
ту и тамо
понављамо у себи

Уочи праска
худог гребена линија
укаже се у одблеску хоризонта
и онда нестане
Укаже се поново
и нестане

ЗАЛЕЂЕ

Сунце што шишти
што шишти што тлачи
Утврде похаране
по обзорјима половљеним
череченим
вертикалним бетоном

Никад осим једном
И раздрљено сунце поља што глоби
лиже те затуче
корбачем бесомучним
јаре

Трзај
посртај
пад
И наново

Не испадај из колоне
Не испадај из колоне
У нашој се земљи не побеђује
Свеједно
дуге пролазе цеви
кроз руке липсале руке
неумољиве
Било је толико питања

Истина је
Ко кога храни оно
му и господар
Ко кога храни
свеједно је

Знам знам
све баш тако
али рекао је тад радио сам као монтер
и ја сам само климнула главом
и више о томе није било речи

Трзај посртај
пад и наново

Жеђ
и бајана вода у здели
и усахла звезда у њој
Терпентински клистири
И болови ме онда узеше